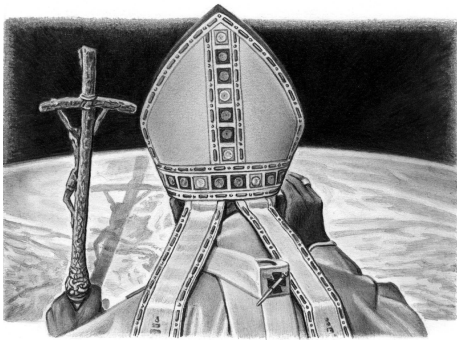

Räddar Påven Världen?

Teckningar från CD:n **Higher Clips**.

Den uppgiften är för omfattande för en person. Snarare skulle det krävas ett antal gudomliga ingripanden i kolossalformat. Troende söker därför livets ursprung och mening hos Gud. Men när verkligen religionen fram till slutmålet: **Allas förbrödning och eviga vänskap?** Ett antal vetenskapliga faktas *väsentliga upplysningar* ger svaret!

Alstras tusenlappar, när papper eldas?

Knappast! Ändå förväntas vi tro på *antaganden* beträffande livets uppkomst. Dessa *gissningar* färgar vår uppfattning om livets mening och styr vår behandling av varandra och Planeten Jorden. En grundsten i teorin om alltets uppkomst lyder så här: "Det synliga universum *kan* ha utvecklats ur en oändligt liten punkt. Då är det frestande att gå ett steg längre och anta, att hela världsalltet utvecklats ur bokstavligt talat **ingenting**." Alan Guth & G.P. Steinhart, *Scientific American*, Maj, 1984, s. 12. Denna svindlande tankegång belyses i Vance Ferrells uppslagsverk i tre delar, "Evolution Encyclopedia", Chapter 1, *The Origin of Matter*, Part 4, på evolutionfacts.com:

Utan hjälpmedel tryckte således **ingenting** ihop sig självt till en ytterst liten, *tom* punkt. Punkten utvidgade eller sprängde sig sedan, **utan** energi. Så uppkom helium och väte – tomrummet hade fyllt sig självt med innehåll! Övriga grundämnen *tros* ha uppstått genom ytterligare sprängningar. Men i avsaknad av tyngdkraft skulle sammantryckningen aldrig ha avstannat. Ingenting hade då i evighet fallit in i sig självt. Och utan gravitation skulle utvidgningen inte heller ha upphört. Då hade ingenting fortfarande funnits och Du hade inte fått denna artikel. (En annan variant hävdar, att i begynnelsen var universums materia samlad i en pytteliten punkt, som sedan tänjde ut sig enligt ovanstående. Materien måste alltså ha skapat sig själv, varpå den trängit ihop sig och sprängt sig till kosmos och liv. Vilken prestation!)

Den redan omöjliga ursmällen skulle dock bara ha orsakat strålning, och det ger inget universum. Skapande, däremot, bygger upp, det förstör inte. Big Bang utsluter därmed sig själv.

Gaser, typ väte och helium, klumpar inte ihop sig. Alltså skulle materien i den friktionsfria (= utan motstånd) rymden ha fortsatt att spridas **i all evighet**. Ändå lär materien ha samlat sig, utan plan eller Skapare, till universum. Naturlagarna måste, enligt evolutionstanken, ha uppfunnit sig själva. Tror Du det?

I tillägg är universum matematiskt uppbyggt, ytterst välordnat och fint avstämt. Utan precisa naturlagar från första början, skulle planeterna ha farit planlöst omkring, eller ha störtat in mot varandra! En "stor smäll" hade därför *omöjliggjort* himlakropparnas precisa omloppsbanor. En explosion medför kaos, inte ordning.

Den gynnade planeten!

Av den fångslände DVD:n *The Privileged Planet* (beställs hos illustramedia.com, eller ses gratis på YouTube) lär vi oss, exempelvis, tjugotalet förutsättningar för liv i rymden. Här följer några av dem: Planeten skall ligga inom den beboeliga zonen (låge Jorden 5% närmare Solen, vore den het som Venus; 20% längre bort och den vore kall som Mars). Den skall kretsa kring rätt slags stjärna; vara skyddad av gasjättar; ha en nästan cirkelrund omlopps bana kring sin sol; äga en syrerik atmosfär; besitta rätt massa; själv kretsas av en måne; vara utrustad med ett magnetfält. Vidare krävs det rörliga delar i jordskorpan, flytande vatten, korrekt förhållande mellan vatten och kontinenter och lagom snabb rotation. Alla förutsättningar måste uppfyllas samtidigt. Att det skulle ha skett spontant, är matematiskt omöjligt. Vidare skulle små fel i fysikens lagar – som är enhetliga i världsalltet – förhindra liv. Lika litet som att man trolrar fram motorfordon, genom att slänga in en tänd dynamitstav på Volvo, lika litet skapar tillfälligheter ett universum och liv!

Hur kom den första, encelliga varelsen till?

"Under många år var den medeltida tron på spontan uppkomst av liv en godtagen förklaring. Men enligt *The Webster Encyclopedia* är begreppet 'spontan uppkomst av liv från icke-levande materia taget från en numera övergiven uppfattning att de organismer man finner i organiskt material under nedbrytning, spontant skulle ha alstrats från detta material.'

Man menade, att det ur ruttande

materia under gynnsamma förhållanden av temperatur, tid och plats, osv. helt enkelt uppstod organiskt liv. Denna naiva tro dominerade vetenskapens tänkande, tills Louis Pasteur år 1846 fullkomligt tillintetgjorde teorin genom sina experiment. Han blottställde hela begreppet som ytterlig dårskap. Under kontrollerade förhållanden i laboratorium, och i halv-vakuum, uppstod inte en enda gång organiskt liv ur nedbrytande, icke-levande materia. Motvilligt övergavs teorin som ett gällande vetenskapligt begrepp." – Joe Crews, *How Evolution Flunked the Science Test*, s. 3 (finns att läsa och ladda hem gratis på amazingsfacts.org, Media Library, och hos svenska hoppetsrost.org, klicka på "Bibliotek").

Gör evolutionen ändå det omöjliga?

"Dr. George Wald, Nobelpristagare vid Harvard University, förklarar det så kryptiskt och ärligt som en evolutionist kan göra:

'Man behöver bara begrunda innebörden av medgivandet, att spontan uppkomst av levande organismer är en omöjlighet. Ändå är vi här – som ett resultat, tror jag, av spontant frambringande.' – *Scientific American*, Augusti, 1954.

Detta uttalande av dr. Wald visar en mycket större tro, än vad en religiös skapelsetroende kan åstadkomma. Lägga märke till, att den store, evolutionstroende vetenskapsmannen säger, att det inte kunde ha skett. Det var omöjligt! Och ändå tror han på det. Vad kan vi säga om en sådan tro? Den skapelsetroende menar åtminstone, att Gud *var i stånd till*, att åstadkomma liv. Han har ingen blind tro på någonting, som han inför sig själv måste erkänna är omöjligt." – Crews, sid. 4-5.

Slumpen, då?

"Sannolikheten för att slumpen har skapat en korrekt kombination av molekyler för aminosyror, som sedan bildat livsdugliga proteiner, är helt orealistisk. Tidskriften *The American Scientist* gjorde följande medgivande i Januari, 1955: 'Från sannolikhetens synpunkt, skulle omvandlingen av nuvarande yttre miljö till en enda aminosyremolekyl vara fullständigt osannolik under all den tid och rymd, som varit tillgängliga för uppkomsten av jordiskt liv.'

Den schweiziske matematikern Charles Eugene Guye beräknade faktiskt sannolikheten för, att detta skulle inträffa till en möjlighet på 10 multiplicerad med sig själv 160 gånger. Detta är en etta med

etthundrasextio nollor efter. Det är för stort för att uttala. En annan vetenskapsman uttryckte det på detta sätt:

‘Mängden materia nödvändig för att skaka ihop och därmed framställa en enda proteinmolekyl, skulle vara miljoner gånger större än den i hela universum. Att det skulle ske enbart på Jorden, skulle kräva många, ja, nästan oändligt många miljarder år.’ – *The Evidence of God in an Expanding Universe*, s. 23.” – Crews, sid. 7-8.

Långt till en fungerande cell

Den undersökande journalisten Lee Strobel belyser cellen på DVD:n *The Case for a Creator* (utgiven av illustramedia.com och tillgänglig på YouTube): Oavsett antalet molekyler uppkomna i en ursprunglig atmosfär, är man likväl långt, långt borta från att åstadkomma en levande cell. Ta ett sterilt provrör och tillsätt rätt blandning av salter och rätt temperatur. Tillsätt en levande cell, som har allting den kräver för att leva. Stick hål på cellen med en steril nål. Då läcker cellens innehåll ut i provröret. Alla molekyler nödvändiga för liv finns nu i provröret. Ändå går det inte, att skapa en levande cell av dem. Det går inte, att sätta ihop Humty Dumpty (en figur på engelsk vers) igen. Några aminosyror i en ocean ger heller inga levande celler. Icke levande komponenter kan inte ha ordnat sig till den första, levande cellen. Materialistiska förklaringar till livets uppkomst är därför behäftade med allvarliga fel.

Programmerade Du Dig själv?

Molekylära maskiner förekommer i cellen, som man förut trodde var ytterst enkel. En typisk cell är en tiondel så stor som ett knäppnålshuvud. Tre miljarder enheter av DNA finns i cellen! Tack vare DNA har vi molekylära maskiner, som gör att cellen fungerar.

Människokroppen består av billjoner invecklade celler. Dessa sätts ihop på en avancerad ”fabrik” och måste passa ihop samt uträtta sitt eget arbete. DNA är universums mest verksamma system för informationshantering. Häri ingår livets språk, dess kod. DNA-molekylen bär med sig en fyrsiffrig kod, det vill säga fungerar som mjukvaran i en dator, men är mycket mera invecklad. Koden krävs för cellens och molekylära maskiners funktion. Denna information lagras i form av fyra olika kemikalier, vilka vetenskapen beskriver med bokstäverna A, T, C och G.

Serier av dessa informationsbitar utgör koden hos invecklade molekyler, vilka i sin tur bidrar till uppkomsten av komplexa saker som ögon och ben, vingar och hjärtan. Koden är universums tätast packade information.

DNA har inbyggda skyddsmekanismer mot felkodning. Exakta kopior skall framställas. Det utesluter övergång, utveckling, till andra arter med sitt DNA.

Varifrån kom informationen i DNA? Bläckets förmåga att häfta vid papper förklarar inte, hur innehållet i dagens tidning kommit till. Det finns en kemisk förklaring till, hur bläcket häftar vid papperet, men det förklarar inte, hur bläcket arrangerades på så sätt, att meningsfull information står att läsa i tidningen. Informationen övergår redskapet, som förmedlar den.

Det finns bara ett känt upphov till information, nämligen intelligens. Informationen i DNA kräver således en intelligens som upphov.

(Läs även Steve Parkers *Människokroppen*, med tillhörande DVD, utgiven av Tukan Förlag.)

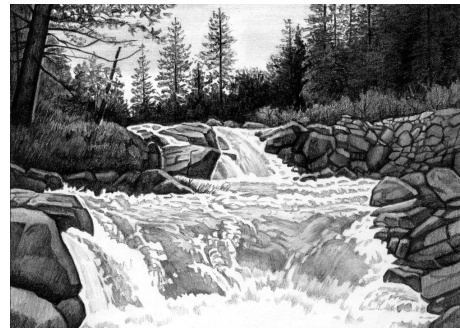
Måste inte allt vara på plats?

Varje evolutionär förändring måste innebära något slags fördel. Det naturliga urvalet skulle gå förbi ofullständiga fördelar – de saknar värde. Urvalet sker blott mellan existerande ting, det är oförmöget att skapa dem. Alltså inskränker sig utvecklingen till små förändringar inom ett släkte, den åstadkommer inte väldiga förändringar: Övergångar mellan arter.

Serietecknaren Jim Pinkoskis album *A Creationist's View of Dinosaurs and the Theory of Evolution* borde få oss att nyktra till: Alla delar i ögat måste vara på plats samtidigt, för att fungera. Även enkla livsformer har invecklade ögon och dessa fungerar först, när delarna sitter på plats. Pinkoski citerar självaste Darwin: ”Att tro att ögat, med alla sina oeffektiva anordningar för att anpassa synskärpan till olika avstånd, för att släppa in olika ljusmängder, och för korrigerande av form- och färgavvikelse, kan ha uppkommit genom det naturliga urvalet, måste jag tillstå verkar vara förnuftsvidrigt i högsta möjliga grad” (*Origin of Species*, 1902 års utgåva, del 1, s. 250). Därmed motbevisar ögat Darwins lära (s. 12). När bestämde sig alla enögda djur för, att de skulle utveckla ytterligare ett öga? Var finns alla enögda skräckdollar, t.ex. (s. 13)? Just frånvaron av mellanformer är en extra

belastning för utvecklingsläran.

Dessutom: Borde inte evolutionen fortskrida? Var är, till exempel, djur med ett extra ben, eller någon annan nymodighet (s. 14)? Hur förändrar man det egna DNA:et härvidlag?

Månen, Solen och mutationer

Månen avlägsnar sig med omkring 5 cm varje år från Jorden. Hade Månen (och Jorden) uppstått för flera miljarder år sedan, skulle Månen ha varit för nära Jorden. Följden? Jo, att allt liv här hade dränkts två gånger om dygnet av väldiga tidvattenvågor! Då vi landade på Månen, var dammlagret bara omkring 2,5 centimeter djupt. Hade Månen varit flera miljarder år gammal, skulle dammlagret ha varit flera decimeter djupt. Solen förbränner sin massa och krymper med ungefär 1,5 meter i timmen. Hade Solen och Jorden befunnit sig på sina nuvarande platser för årmiljarder sedan, skulle Solen ha varit än mer jättelik än i dag. Solen skulle därmed ha bränt upp vårt hem i kosmos (Pinkoski, s. 19).

Nästan alla mutationer är skadliga, ändå tror man att de bidragit till människor, buskar och stenar (s. 20). Övergångsformer mellan icke-levande materia, urdjur, osv. ända till apor och människor fattas. Plötsliga hopp i utvecklingskedjan skulle ha inneburit, att en reptil lagt ett ägg och ur det kommit en fågel (s. 21).

Vad är evolutionärt självmord?

Jo, att en livsform stadd under utveckling beslutar sig för att dela på sig i två kön! Endast en **idiot** till livsform skulle kräva en utmaning, genom att förvandla sig till två kön och tvinga hanen och honan att hitta varandra precis i rätt ögonblick under sina fortplantningscykler, för att garantera släktets överlevnad (Pinkoski, s. 15).

Vad är mer, än omöjligt?

”Olika äggvitamolekyler kan bestå av **50, 100, 200, 300**, eller rent av **400** sammanlänkade aminosyror. Varje aminosyra, i

sin tur, utgörs av 4 till 5 särskilt samordnade kemiska element. Varje kemiskt element består av en bestämd kombination neutroner, protoner och elektroner. ... Oddset för att livets kod, DNA-proteiner, uppstår på eget bevåg, är gigantiskt: **1 på $10^{167\ 625}$!!!** ... Matematiker betraktar **1 på 10^{50}** som **en omöjlighet!!**" (Pinkoski, sid. 16-17. Häftet finns hos Amazing Facts på afbookstore.com).

Kände Du till detta om de geologiska avlagringarna?

"I den nordamerikanska Glacier National Park ligger det ett "en milliard år gammalt" block av kalksten från "Prekambrium" ovanpå en "ett hundra millioner år gammal" formation med skifferlera från "Krita"" (Pinkoski, sid. 22-23). Det borde vara tvärtom, enligt utvecklingsläran. Har ett missöde inträffat? Då var det missödet starkt, ty kalkstensblocket är drygt 563 km långt, 56,3 km brett och mer än 9,5 km tjockt! Våldiga, ofattbart starka strömmar vid en världsvid syndaflod skulle kunna stapla olika sedimentlager från skilda håll (innehållande skeletten från allehanda djur) på varandra. Jämför Första Moseboken 6-8, i början på Bibeln!

Se också *Vårt Ursprung?*, av Mats Molén och andra böcker om skapelse kontra evolution från xmedia.org.

Besök dessutom den svenska sidan genesis.nu, som ger ut en tidskrift och anordnar träffar i ämnet.

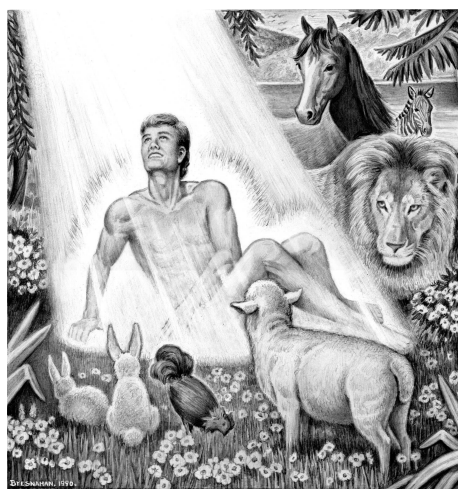
Kalaams kosmologiska argument

- Allt, som börjar att existera, har ett ursprung, en orsak till sin existens. Ingenting kan komma till ur tomma intet.
- Universum började att existera.
- Det finns en orsak till universums existens. Allt, som börjar att existera, har ett ursprung, och universum började att vara, alltså finns det en orsak till dess tillvaro. Detta visar hän till en verklighet bortom rum och tid. Någoting skapade universum från ingenting.

"Låter vettigt..."

Ur Vance Ferrells nämnda uppslagsverk: "Kaos förmår aldrig att slumpartat ändra sig självt till kosmos; icke organiserad materia förmår aldrig att förvandla sig själv av en tillfällighet till de ytterst välorganiserade grundämnena med sina virvlande atompartiklar, eller till stjärnor som kretsar kring varandra i alltigenom precisa och balanserade banor. Och den kan heller inte omvandla lera och havsvatten till växter och djur."

Ur Lee Strobels bok *Fria eller fälla* hans samtal med filosofen Peter Kreeft på sidan 37: "Om det inte finns någon skapare och alltså ingen skapelsehandling, då är allt ett resultat av evolution. Om det inte har funnits någon begynnelse har ju universum existerat alltid. Då måste det ha utvecklats under en oändlig tidrymd – och då borde allting vara fullkomligt vid det här laget. Evolutionen måste ha haft gott om tid att bli klar och få bort det onda. Men ondskan och lidandet och ofullkomligheten finns där fortfarande – och det bevisar att ateisten har fel om universum."

I sanning skapelsens krona

I Psaltaren 14:1 heter det: "Dåarna säger i sitt hjärta: 'Det finns ingen Gud.' Onda och avskyvärda är deras gärningar, det finns ingen som gör det goda." Skaparen, däremot, ger och upprätthåller livet, och så här danade Han i begynnelsen: "Himlen är skapad genom HERRENS ord, alla dess härskaror genom hans muns ande. ... Ty han sade och det blev till, han befälde och det stod där." Psaltaren 33:6, 9. Gud *talade* således fram materien. Den första människan var dock ett **hantverk**: "då formade HERREN Gud människan av jord från marken och blåste in liv genom hennes näsborrar, så att hon blev en levande varelse." Första Moseboken 2:7. Livsgnistan från Gud plus den mänskliga kroppen (eller ett befruktat ägg) ger en levande själ. När Skaparen tar bort denna gnista, upphör själen, personen, att leva.

Hönan föregick därför ägget, ty ägget kunde inte ha lagt sig självt. Då hönan inte förmådde att trolla fram sig själv, hade hon – och tuppen! – en Skapare. Sedan kunde ägget läggas och kycklingen titta ut. Adam och Eva danades som *vuxna* och kunde därefter få barn.

En avgörande vecka med vigsel

Skaparen talade således fram materien och *befälde* den att anta önskad form och natur (Första Moseboken 1-2:3). Dag ett infördes dygnet – ljus skildes från mörker och dygnsrytmen inleddes med igångsättandet av Jordens rotation kring den egna axeln (måhända Han brukade ett tillfälligt ljus, i väntan på Solens strålar något senare?). Dag två kom atmosfären, med rätt blandning mellan syre och kväve. Annars hade en gnista fått planeten att brinna upp, eller hade ingen kunnat andas och fåglarna inte haft något att flyga i. Dag tre framkom land, hav och grönska. Det gav utrymme för havs- och landdjur plus människan samt föda åt djuren och oss. Dag fyra ordnade Gud med Solen och Månen, till att reglera årstider och ge ljus natt som dag. Dag fem befälde Han fram havsdjuren och fåglarna, dag sex landdjuren samt formade Gud människan. Alla förutsättningar för liv var på plats.

Sjunde dagen reserverades för vila och mänskligt umgänge med Gud (Första Moseboken 2:1-3; Andra Moseboken 20:8-11; Uppenbarelseboken 14:6-7).

Ett dygn är vilan, inte långa tidsåldrar, som vissa hävdar att skapelseveckan bestod av. Den sjunde dagen inträffar mellan solnedgång Fredag och solnedgång Lördag, eftersom Kristus korsfästes på en Fredag, lades i graven vid kvällningen, då Sabbaten skulle börja, och återuppstod på Söndagen, första veckodagen. Mellan dessa dygn kommer vår Lördag, som avslutar veckan och är den enda egentliga helgdagen (Tredje Moseboken 23:32 och evangelierna). Vi "gör helg" på Fredagen.

Visserligen lades veckans ordning om i almanackan till 1973, varefter Måndagen betecknas som första veckodag. Gud skapade dock inte om världen till dess. Därför gäller Hans ursprungliga veckoordning. Ingen kan flytta sin födelsedag med ett dygn, och Jesus uppstod ej på en Måndag.

Av Första Moseboken 2:18-25 framgår, att det inte var bra för Adam att vara ensam. Därför skapades en kvinna, en jämlike, åt honom. Hon blev hans fru. I deras uppdrag ingick barnalstring.

Inget bortkokat vatten!

Märk väl och kom detta noga ihåg: Hade Solen strålat under det första 24-timmarsdygnet, skulle frånvaron av en skyddande atmosfär ha gjort, att Solens värme kokat bort vattnet på planeten. Därmed hade skapelsearbetet måst göras om från

början, för att Jorden skulle kunna härberga liv. Dessutom: Om långa tidsåldrar och inte bokstavliga 24-timmarsdygn gått mellan skapelsedagarna, skulle det ha medfört brännande hetta i årtal för planetens ena sida, samtidigt som den andra varit nedisad.

Adam levde, enligt Första Moseboken 5:5, 930 år. Hade den första veckans dagar varit, säg, tusen år långa, skulle han ha varit betydligt äldre vid sitt frånfalle.

”Förträffligt på alla sätt”

Så löd Mästeringenjörens betyg på den värld Han precis danat (Första Moseboken 1:31). Bibeln beskriver först en lycklig värld, utan lidande och död. Så ville människan lära sig, vad självständighet från Gud innebär. Hon hade varnats för de farliga följderna. Utrustad med fri vilja, fick hon dock välja väg. Gud önskar inte tvångslydnad, och har icke gjort oss till robotar (se Första Moseboken 1-3).

Sedan beskriver nästan hela Bibeln Guds ihärdiga försök, att förmå människan till att vända om från skilsmässan från Honom. Han sonade dessutom hennes uppror genom den gudomliga Kristi syndfria liv och frivilliga, tillräckliga offer (för historiska belägg om Frälsaren, läs *Fallet Jesus*, av Lee Strobel).

Sist beskriver Bibeln en värld för evigt fri från ondska och död (Uppenbarelseboken 21-22). Där förverkligas den ursprungliga, sunda meningen med tillvaron. För den kristne är den själviska, onda världen ett inferno. För den icke troende vore det osjälviska, vänliga paradiset ett inferno. Vi får ett liv på oss, för att välja om vi för alltid skall vara fria från upprorrets anda (Hebréerbrevet 9:27-28; Andra Korintierbrevet 5:10), eller välja den eviga döden. Evolutionsläran bjuder bara på strid och undergång, utan livsmening. Gud fyller tomrummet med godhet och framtidshopp för den, som tar emot Kristi ställföreträdande offer och ger upp sina synder!

Omsorg och hjälp

Här följer några exempel på Guds många insatser för vårt eviga väl:

Han är livskraftens källa och uppehållare (Apostlagärningarna 17:28). Han är rättfärdig och kärleksfull (Andra Moseboken 33:19; Johannesevangeliet 3:16-17). Han ger oss bruksanvisningen för lycka (Guds Tio Bud i Andra Moseboken 20:1-17; Matteusevangeliet 19:16-26;

Jakobsbrevet 2:10-26). Han lovar, att Han kommer att bo ibland människorna för evigt (Uppenbarelseboken 21:1-7).

En meningsfull tillvaro och fördjupande, fria studier

I skyttegravan är ingen gudsförnekare. När flodvägen hotar att dränka en, ber till och med en svensk *Fader Vår*. Fast när livsfara inte föreligger, betraktas Gud i Sverige som död och evolutionsläran som sann. Motsatsen hävdas bara av ”fundamentalistiska extremister”. Det här flygbladet utmanar således *själva samhällets grundvalar*. Nå, Du har varit modig, som har läst så här långt och skall då veta, att livet inte är en hopplöshet mitt i evighetens förmodade tomhet!

Detta glädjebesked framgår särskilt väl av mästerverket *Den Stora Striden*. Boken fås gratis på svenska, norska och danska från feedback@lifestyletv.se och behandlar världens historia från kristendomens gryning till paradiset återställande. Denna litterära pärla tecknar fängslande personporträtt; analyserar ondskans upphov och Guds väg ut ur lidandet; den förslagne Djävulen; upprорот mot den goda världsordningen i himmelen och på Jorden; tillståndet i döden; spiritismen; domen och dess verkställelse; frälsningens gåva; religiös maktfullkomlighet, fanatism och tyranni; kampen för upplysning och trosfrihet; förfalskningen av Guds budord; den Protestantiska Reformationen; den Franska Revolutionen; bibliska profetior, såsom den om USA; den antikristna makten och dess stöttepelare; spelet bakom kulisserna ledande fram till en snar slutstrid mellan gott och ont; så undviks vildjurets märke, och mycket

annat. *Den Stora Striden* (DSS nedan) visar också entydigt, att Gud har kontroll över världsutvecklingen, däribland dramat föregående Kristi snara återkomst! Följ den på DSS grundade serien *Stridens Hopp* på lifestyletv.se. Fliken ”On Demand” låter Dig välja avsnitt. Serien Lineage på hopechannel.se kompletterar!

Gratis, förpliktelsefria och grundliga brevkurser om kristen tro och närstående ämnen finns i mängd hos hoppetsrost.org.

På adventistplay.se, Kategorier, Ljudböcker, Vägen till Kristus lyssnar Du till en omistlig handledning i, att bli och utvecklas som kristen. Den tryckta boken beställs hos skandinaviskabokforlaget.se. Adventistplay.se visar även den underbara filmen ”Skapelsen – Jorden vittnar”.

Ett lyckligt, bestående världsallt!

Universum *skapades* sålunda med välvilja i åtanke och kommer inte att gå under. Tala om *väsentliga upplysningar*, som garanterar en underbar evighet för alla **frivilligt** troende (Uppenbarelseboken 22:18)! Dessa har nämligen insett följande: Alla har syndat och syndens lön är döden (Romarbrevet 3:23; 6:23). Synd är överträdelse av Guds Tio Bud (Första Johannesbrevet 3:4). Guds *gåva* är efterskänkande av syndens straff och evigt liv i Kristus Jesus, som tog på Sig våra överträdelser genom korsdöden (Romarbrevet 6:23; Johannesevangeliet 3:16). Tron på Guds gåva innefattar lydnad för buden, i Andens kraft (Romarbrevet 3:31; 8:1-4). Därmed gör Gud personen helgad och utför Han välgärningar genom vederbörande (Hebréerbrevet 12:14; Efésierbrevet 2:10).

Lydnad för de oförändrade buden (Matteusevangeliet 5:17-20) innebär respekt för Gud, varandra och oss själva: Bara ha en Gud och inte upphöja något över Honom, såsom den egna åsikten; inte tillbe bildstoder och därmed förringa uppfattningen om Hans storhet; inte bruka Hans namn som förstärkningsord; lägga undan världsliga angelägenheter, vila, tillbe och göra gott under den sjunde dagen; respektera föräldrar och andra med myndighet; undvika elakhet, våld, mord ens i tanken, anfallskrig, skadande av den egna eller andras hälsa; samliv mellan en man och en kvinna i ett livslångt äktenskap; inte stjäla; vara ärlig; inte begära sin medmänniskas livskamrat eller ägodelar. När vi har lärt oss, att följa Guds sunda recept, når religionen fram till slutmålet: **Allas förbrödring och eviga vänskap.**